

УДК 330.341.1:338.242

JEL Classification: O31, O38, L26

Нечипорук Оксана Василівна, к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, бізнесу і адміністрування, Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця,
(м. Харків, Україна)
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9474-3715>

МЕХАНІЗМИ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА МОЖЛИВОСТІ ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ В УКРАЇНІ

Анотація.

У статті здійснено комплексне дослідження механізмів державної підтримки стартапів у контексті формування інноваційної моделі розвитку економіки. Метою дослідження є систематизація міжнародного досвіду державного стимулювання стартап-екосистем і розробка практичних рекомендацій щодо його адаптації до українських умов. У роботі проаналізовано моделі державної підтримки стартапів у провідних країнах світу, зокрема у США, країнах Європейського Союзу, Ізраїлі та Естонії. Визначено, що ефективність державної політики у цій сфері забезпечується комплексним використанням фінансових інструментів (грантів, субсидій, венчурного фінансування), податкових стимулів, інституційної підтримки та розвитку інноваційної інфраструктури. Особливу увагу приділено ролі венчурного капіталу та державних інституцій у формуванні сприятливого середовища для розвитку стартапів. На основі проведеного аналізу виявлено основні проблеми розвитку стартап-екосистеми в Україні. Обґрунтовано необхідність формування цілісної державної політики підтримки стартапів, яка враховуватиме національні особливості та міжнародні тенденції.

Наукова новизна дослідження полягає у розробці інтегрованої моделі державної підтримки стартапів, яка базується на поєднанні фінансових, інституційних та інфраструктурних інструментів і адаптована до умов трансформаційної економіки України. Практична значущість отриманих

результатів полягає у можливості їх використання органами державної влади при формуванні та реалізації політики розвитку інноваційного підприємництва.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з оцінкою ефективності впровадження запропонованих механізмів державної підтримки стартапів, а також із розробкою інструментів їх удосконалення з урахуванням сучасних викликів цифрової економіки.

Ключові слова: стартапи, державна підтримка, інновації, венчурний капітал, підприємництво, цифрова економіка.

ABSTRACT

This article presents a comprehensive study of government support mechanisms for startups in the context of developing an innovative economic development model. The aim of the study is to systematize international experience in government support for startup ecosystems and to develop practical recommendations for adapting this approach to Ukrainian conditions. The paper analyzes models of state support for startups in leading countries around the world, including the United States, European Union countries, Israel, and Estonia. It is determined that the effectiveness of state policy in this area is ensured by the comprehensive use of financial instruments (grants, subsidies, venture capital), tax incentives, institutional support, and the development of innovative infrastructure. Particular attention is paid to the role of venture capital and state institutions in creating a favorable environment for startup development. Based on the analysis, the main challenges facing the development of the startup ecosystem in Ukraine have been identified. The need to formulate a comprehensive state policy for supporting startups, which takes into account national characteristics and international trends, has been substantiated.

The scientific novelty of this study lies in the development of an integrated model of state support for startups, which is based on a combination of financial, institutional, and infrastructural tools and is adapted to the conditions of Ukraine's transitional economy. The practical significance of the results lies in their potential use by

government agencies in formulating and implementing policies for the development of innovative entrepreneurship.

Prospects for further research are related to assessing the effectiveness of implementing the proposed mechanisms of state support for startups, as well as developing tools for their improvement, taking into account the current challenges of the digital economy.

Keywords: startups, state support, innovation, venture capital, entrepreneurship, digital economy.

Вступ

У сучасних умовах глобалізації та переходу до економіки знань інноваційна діяльність стає визначальним фактором конкурентоспроможності національних економік. Особливе місце у цій системі займають стартапи, які виступають каталізаторами технологічних змін, сприяють комерціалізації наукових розробок та формують нові ринки.

Водночас слід зазначити, що функціонування стартапів відбувається в умовах підвищеної невизначеності, обмеженості ресурсів та високого рівня ризику. Саме тому роль держави у формуванні сприятливого середовища для їх розвитку набуває особливої ваги.

У контексті України зазначена проблема набуває ще більшої актуальності, зважаючи на необхідність післявоєнного економічного відновлення, інтеграції до європейського економічного простору та формування інноваційної моделі розвитку.

Отже, постає об'єктивна потреба у дослідженні ефективних механізмів державної підтримки стартапів та адаптації міжнародного досвіду до національних умов.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Теоретичні та прикладні аспекти розвитку інноваційного підприємництва та стартап-екосистем знайшли відображення у працях провідних зарубіжних та вітчизняних учених.

Зокрема, значний внесок у дослідження ролі інновацій у економічному розвитку здійснив Й. Шумпетер, який обґрунтував концепцію «творчого руйнування». Подальший розвиток ці ідеї отримали у працях М. Портера [2], який акцентував увагу на конкурентних перевагах та кластерному підході до розвитку економіки.

Суттєвий внесок у дослідження державної політики підтримки інновацій зробив Дж. Лернер [1], який довів, що ефективна державна підтримка може стимулювати розвиток венчурного капіталу та інноваційних підприємств.

Серед сучасних досліджень варто відзначити роботи OECD [6], Світового банку [7] та Європейської комісії [8], у яких узагальнено практичний досвід формування стартап-екосистем у різних країнах.

Вітчизняні науковці, зокрема В.М. Геєць [4], Б.М. Данилишин [9], А.М. Колот [5], досліджують особливості розвитку інноваційної економіки в Україні, проте питання адаптації міжнародних механізмів підтримки стартапів потребує подальшого поглиблення.

Формулювання цілей статті

Метою статті є комплексне дослідження механізмів державної підтримки стартапів на основі аналізу міжнародного досвіду та розробка практичних рекомендацій щодо їх імплементації в Україні.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- проаналізувати сутність та роль стартапів у сучасній економіці;
- дослідити міжнародні моделі державної підтримки;
- систематизувати інструменти державного впливу;
- обґрунтувати напрями вдосконалення державної політики в Україні.

Виклад основного матеріалу дослідження

Стартапи є специфічною формою підприємницької діяльності, що характеризується орієнтацією на інновації, високим рівнем ризику та потенціалом швидкого масштабування.

На відміну від традиційних підприємств, які функціонують у відносно стабільному середовищі, стартапи працюють в умовах невизначеності, що потребує застосування гнучких управлінських підходів.

З метою більш чіткого розуміння відмінностей між стартапами та традиційними підприємствами доцільно здійснити їх порівняльний аналіз.

Таблиця 1. Порівняльна характеристика стартапів і традиційного бізнесу

Критерій	Стартап	Традиційне підприємство
Рівень ризику	Високий	Середній
Інноваційність	Висока	Обмежена
Джерела фінансування	Венчурний капітал	Банківські кредити
Швидкість росту	Висока	Помірна

Після аналізу даних, наведених у таблиці 1, можна зробити висновок, що стартапи суттєво відрізняються від традиційного бізнесу за ключовими параметрами, що обумовлює необхідність застосування спеціалізованих механізмів державної підтримки.

У світовій практиці сформувалися різні моделі державної підтримки стартапів, які відрізняються за інструментами та рівнем державного втручання.

Так, у США домінує ринково-орієнтована модель, яка базується на активному використанні венчурного капіталу та державних програм підтримки інновацій, таких як SBIR.

В Ізраїлі реалізується модель активної державної участі, яка передбачає створення спеціалізованих фондів та програм підтримки стартапів, зокрема відома програма Yozma.

Європейський Союз застосовує комбіновану модель, що поєднує грантове фінансування, податкові стимули та розвиток інноваційної інфраструктури.

Для більш наочного порівняння доцільно узагальнити зазначені підходи (табл. 2).

Таблиця 2. Моделі державної підтримки стартапів у різних країнах

Країна	Основні інструменти	Особливості
США	Венчурний капітал, гранти	Ринкова модель
Ізраїль	Державні фонди	Активна роль держави
ЄС	Гранти, пільги	Комбінована модель

Аналіз таблиці 2 свідчить, що найбільш ефективними є моделі, які поєднують ринкові механізми з державною підтримкою.

Узагальнення міжнародного досвіду дозволяє виділити основні групи інструментів державної підтримки стартапів (табл. 3).

Таблиця 3. Класифікація інструментів державної підтримки

Група	Характеристика
Фінансові	гранти, субсидії
Податкові	пільги, кредити
Інституційні	інкубатори
Інфраструктурні	технопарки

Зазначені інструменти є взаємопов'язаними та мають застосовуватися комплексно, що забезпечує максимальний ефект.

Державна політика підтримки інноваційної діяльності в Україні базується на відповідній нормативно-правовій базі.

Ключовими документами є:

- Закон України «Про інноваційну діяльність»;
- Закон України «Про розвиток цифрової економіки»;
- Стратегія розвитку інноваційної діяльності до 2030 року.

Разом з тим, аналіз чинного законодавства свідчить про наявність певних прогалин, що стримують розвиток стартап-екосистеми.

Поглиблюючи дослідження міжнародного досвіду, доцільно здійснити порівняльний аналіз ефективності державної підтримки стартапів у різних

країнах. Такий аналіз дозволяє виявити ключові фактори успішності державної політики у сфері інноваційного підприємництва.

Як зазначається у звітах OECD та Світового банку, ефективність державної підтримки визначається не лише обсягами фінансування, але й рівнем інституційної узгодженості та якістю регуляторного середовища [6; 7].

З метою узагальнення відповідних підходів проведемо їх систематизацію.

Таблиця 5. Порівняльна характеристика ефективності державної підтримки стартапів

Критерій	США	Ізраїль	ЄС	Україна
Доступ до фінансування	Високий	Високий	Середній	Низький
Розвиненість інститутів	Висока	Висока	Середня	Низька
Податкові стимули	Значні	Помірні	Помірні	Обмежені
Інноваційна інфраструктура	Розвинена	Розвинена	Середня	Недостатня

Як видно з таблиці 5, найбільш ефективні моделі державної підтримки характерні для країн із високим рівнем розвитку інституційного середовища та активною участю приватного сектору. Зокрема, у США ключову роль відіграє венчурний капітал, тоді як в Ізраїлі значний вплив має державна політика стимулювання інновацій [1].

У свою чергу, в Україні спостерігається відставання за всіма основними параметрами, що обумовлює необхідність реформування системи державної підтримки.

Важливим елементом стартап-екосистеми є венчурний капітал, який забезпечує фінансування інноваційних проєктів на ранніх стадіях їх розвитку.

Як зазначає Дж. Лернер, державна підтримка венчурного фінансування може виступати каталізатором розвитку інноваційної економіки [1]. Водночас ефективність такого підходу залежить від рівня розвитку фінансових ринків та інституційної довіри.

З метою більш глибокого аналізу розглянемо структуру фінансування стартапів.

Таблиця 6. Структура джерел фінансування стартапів

Джерело	США	ЄС	Україна
Венчурний капітал	60%	40%	15%
Державне фінансування	10%	25%	20%
Власні кошти	30%	35%	65%

Дані таблиці 6 свідчать про суттєву залежність українських стартапів від власних ресурсів, що значно обмежує їх потенціал розвитку. На відміну від цього, у розвинених країнах основну роль відіграє венчурний капітал, який дозволяє забезпечити швидке масштабування інноваційних проєктів [13].

Отже, одним із ключових напрямів державної політики має стати стимулювання розвитку венчурного інвестування.

Не менш важливим елементом державної підтримки стартапів є формування ефективної інноваційної інфраструктури. Вона включає бізнес-інкубатори, акселератори, технопарки, наукові парки та інші інституції, які сприяють розвитку інноваційного підприємництва.

Як підкреслює М. Портер, формування кластерів та інноваційних екосистем є ключовим фактором підвищення конкурентоспроможності економіки [2].

Для кращого розуміння взаємозв'язків між елементами інноваційної екосистеми доцільно представити її у вигляді схеми (рис. 1).

Рис. 1. Структура інноваційної екосистеми стартапів

Зазначена схема демонструє, що розвиток стартапів є результатом взаємодії різних суб'єктів, серед яких важливу роль відіграє держава як координатор цього процесу. Таким чином, ефективна інноваційна інфраструктура виступає необхідною умовою формування конкурентоспроможної економіки.

Адаптація міжнародного досвіду державної підтримки стартапів до українських умов потребує врахування специфіки національної економіки, інституційного середовища та соціально-економічних викликів.

Зокрема, у звітах Світового банку зазначається, що успішність реформ значною мірою залежить від їх узгодженості з національними пріоритетами розвитку [7].

На основі проведеного дослідження можна виділити такі ключові напрями імплементації:

- створення державного венчурного фонду;
- запровадження податкових стимулів для інвесторів;
- розвиток цифрових платформ підтримки стартапів;
- інтеграція у європейський інноваційний простір.

З урахуванням міжнародного досвіду та національних особливостей доцільно запропонувати інтегровану модель державної підтримки стартапів.

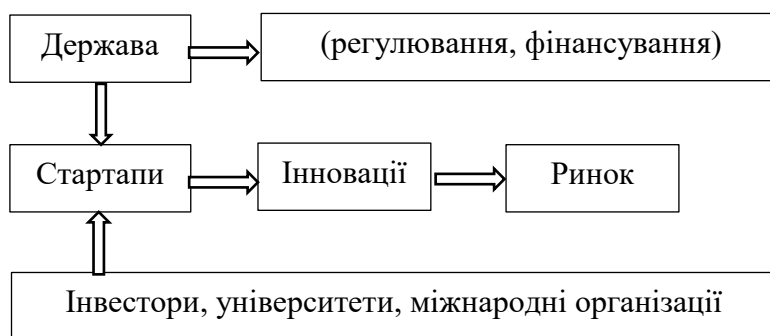

Рис. 2. Концептуальна модель державної підтримки стартапів

Запропонована модель передбачає комплексний підхід до підтримки стартапів, що включає взаємодію держави, бізнесу та наукової сфери.

Впровадження запропонованих механізмів державної підтримки стартапів може мати значний позитивний вплив на економічний розвиток України.

Таблиця 7. Прогнозні показники розвитку стартап-екосистеми

Показник	Поточний рівень	Прогноз
Кількість стартапів	2000	5000
Обсяг інвестицій	500 млн дол.	2 млрд дол.
Кількість робочих місць	50 тис.	150 тис.

Як видно з таблиці 7, реалізація запропонованих заходів може забезпечити суттєве зростання інноваційної активності та створення нових робочих місць.

Висновки та перспективи подальших розвідок

У результаті проведеного дослідження встановлено, що стартапи відіграють ключову роль у формуванні інноваційної економіки та забезпеченні сталого економічного розвитку.

Аналіз міжнародного досвіду дозволив визначити, що ефективна державна підтримка стартапів базується на комплексному використанні фінансових, податкових, інституційних та інфраструктурних інструментів. Особливе значення має розвиток венчурного капіталу та інноваційної інфраструктури.

Дослідження показало, що в Україні існують суттєві обмеження розвитку стартап-екосистеми, зокрема недостатній доступ до фінансування, недосконалість нормативно-правової бази та слабка інституційна підтримка.

Запропонована концептуальна модель державної підтримки стартапів дозволяє сформулювати цілісний підхід до розвитку інноваційного підприємництва в Україні.

Практична реалізація запропонованих рекомендацій сприятиме:

- зростанню інвестицій;

- розвитку інновацій;
- підвищенню конкурентоспроможності економіки.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з оцінкою ефективності впровадження державної політики підтримки стартапів та розробкою інструментів її вдосконалення.

Література

1. Lerner J. *The Boulevard of Broken Dreams: Why Public Efforts to Boost Entrepreneurship and Venture Capital Have Failed – and What to Do About It.* – Princeton: Princeton University Press, 2009. – 240 p.
2. Porter M. *Competitive Advantage: Creating and Sustaining Superior Performance.* – New York: Free Press, 1998. – 592 p.
3. Audretsch D. *Entrepreneurship Policy.* – Oxford: Oxford University Press, 2007. – 224 p.
4. Геєць В.М. Інноваційна економіка України. – К.: НАН України, 2015. – 416 с.
5. Колот А.М. Соціальна економіка. – К.: КНЕУ, 2012. – 348 с.
6. OECD. *Startup Policy Review.* – Paris: OECD Publishing, 2020. – 180 p.
7. World Bank. *Innovation Policy Platform.* – Washington, 2021. – 150 p.
8. European Commission. *Startup Europe Initiative.* – Brussels, 2022. – 95 p.
9. Данилишин Б.М. Інноваційна модель розвитку економіки України. – К., 2018. – 320 с.
10. Закон України «Про інноваційну діяльність» від 04.07.2002 № 40-IV. – [Електронний ресурс].
11. Закон України «Про розвиток цифрової економіки» від 15.07.2021 № 1667-IX. – [Електронний ресурс].
12. *Global Startup Ecosystem Report 2023.* – Startup Genome, 2023. – 200 p.
13. OECD. *Venture Capital Trends 2022.* – Paris: OECD Publishing, 2022. – 120 p.
14. World Economic Forum. *Global Innovation Report 2023.* – Geneva, 2023. – 250 p.

References

1. Lerner, J. (2009). *The boulevard of broken dreams: Why public efforts to boost entrepreneurship and venture capital have failed—and what to do about it*. Princeton University Press. 240 pp.
2. Porter, M. E. (1998). *Competitive advantage: Creating and sustaining superior performance*. Free Press. 592 pp.
3. Audretsch, D. B. (2007). *Entrepreneurship policy*. Oxford University Press. 224 pp.
4. Heyets, V. M. (2015). *Innovative economy of Ukraine*. National Academy of Sciences of Ukraine. 416 pp.
5. Kolot, A. M. (2012). *Social economy*. Kyiv National Economic University. 348 pp.
6. OECD. (2020). *Startup policy review*. OECD Publishing. 180 pp.
7. World Bank. (2021). *Innovation policy platform*. World Bank Publications. 150 pp.
8. European Commission. (2022). *Startup Europe initiative*. European Commission. 95 pp.
9. Danylyshyn, B. M. (2018). *Innovation economy of Ukraine*. 320 pp.
10. Law of Ukraine “On Innovation Activity” No. 40-IV (2002).
11. Law of Ukraine “On Digital Economy Development” No. 1667-IX (2021).
12. Startup Genome. (2023). *Global startup ecosystem report 2023*. 200 pp.
13. OECD. (2022). *Venture capital trends*. OECD Publishing. 120 pp.
14. World Economic Forum. (2023). *Global innovation report*. 250 pp.